

МОДЕЛЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДГОТОВКИ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ

Сучасний стан соціально-економічної ситуації в нашій державі вимагає необхідності подальшої структурної модернізації багатьох соціальних інституцій і в першу чергу освітньої сфери, яка напряму пов'язана із економічними процесами через підготовку продуктивних сил.

Згідно із Законом України «Про вищу освіту» та іншими нормативно-правовими документами у сфері вищої освіти «станданти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів (наукових установ)» [1]. Крім того, основні положення цього Закону передбачають: по-перше, побудову нової парадигми вищої освіти, яка спрямована на результат навчання з метою забезпечення конкурентоздатності випускника, і по-друге, реалізацію завдань освітньої програми (навчати треба того, що студенту потрібно через чотири роки (на бакалаврському) рівні; консультації із роботодавцями). Отже мовиться, перш за все, про новий зміст системи вищої освіти, зорієнтованої на «максимальне забезпечення студентам їх шансів отримати перше місце на ринку праці, підвищення їхньої «вартості» у працедавців, задоволення тим самим актуальних потреб останніх» [2, с. 16]. Усе це є підґрунтям побудови студентоцентрованого навчання, котре має за мету: а) забезпечення конкурентоспроможності на ринку праці; б) передбачає активне впровадження компетентнісного підходу; в) забезпечення результатів навчання; г) покращення якості вищої освіти та оцінювання якості. Виходячи із нормативних вимог до розробки освітніх програм [3], можливо визначити як складові освітньої програми, так і складові профілю програми підготовки здобувачів вищої освіти на відповідному рівні. Проте, ця освітня програма має відповідати державному стандарту, зокрема в ній треба виписати блок нормативних дисциплін (не більше 60 % за певною освітньою програмою), а вибіркова частина (варіативна) становить 40 %, у тому числі 25 % – блок вибіркового дисциплін загальнопрофесійної підготовки, 15 % – блок вибіркового дисциплін спеціалізації).

Отже сучасні вимоги до майбутнього фахівця економічного профілю, які складаються під впливом ситуації на ринку праці і зумовлені прискоренням глобальних темпів розвитку суспільства та тотальною інформатизацією довкілля, доводять, що авторитарно-репродуктивна система навчання застаріла. Тому розуміння компетентнісного підходу і стратегія його впровадження повинні бути співвіднесені не тільки із вже наявними науковими розробками, але первинно із змінами нормативно-правового забезпечення вищої освіти, перспективами євроінтеграції, а також внутрішніми проблемами, обмеженнями і ризиками розвитку національної освіти.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. *Рашкевич Ю.М.* Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: [монографія] / Ю.М.Рашкевич. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – 168 с.
3. Проект методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти. – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/citizens/gromadskisty/gromadske-obgovorennya-2016.html>.

*Швиданенко Г. О., к.е.н.,
професор кафедри економіки підприємств,
Бойченко К.С., к.е.н.,
доцент кафедри економіки підприємств*

ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО ДУХУ ТА КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЩОДО СТВОРЕННЯ ВЛАСНОГО БІЗНЕСУ ЯК СКЛADOVA CТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ

Сучасна вища освіта, що перейшла на якісно новий рівень у зв'язку з введенням компетентнісного підходу, направлена на те, щоб дати студентам інструментарій як для розуміння, так і для активних дій, що дозволяють сприймати нові соціально-економічні реалії, а також орієнтуватися в мінливих умовах навчання і успішного функціонування у сфері своєї діяльності.